

افغانستان باید قبل از خروج قوای ائتلاف استفاده از آب دریای آمو را آغاز نماید

افغانستان حق دارد در سال 24 کیلو متر مکعب یا 30% از آب دریای آمو استفاده نمایند. اینکه چرا به تاجیکستان 61 فیصد حق داده شده است نمیدانم. متأسفانه زیادتترین این آبرای یعنی 48 فیصد را از بکستان استفاده می کند. زیر آب ساختن دشتهای شمال افغانستان و امنیت شمال افغانستان یکی از کارهای مهم آینده است. چون طالبان یک جنجال بزرگ در جنوب کشور است لازم است دولت بالای صنعت، تجارت و بخصوص تولیدات زراعتی شمال توجه نمایند تا سرمایه گذاران بتوانند در شرایط امن سرمایه گذاری نمایند. ثانیاً در طی 12 سال دولت کدام پروژه برق آبی یا گازی را بنا ننموده بلکه برق را از کشور از بکستان وارد نموده است. این عمل ممکن در آینده در کنار خشنودی ناخشنودهای دربر خواهد داشت. یعنی امکان آن نخواهد رفت که افغانستان پس از خروج قوای خارجی بتواند از آب دریای آمو استفاده نماید. علاوه بر برق وارداتی سرحد از بکستان یگانه راه ورودی محصولات ضروریات افغانستان می باشد. در صورت تاسیس پروژه استفاده از آب دریای آمو امکان دارد از بکستان برق و راه را مسدود کند. این پروژه یکی از حیاتی ترین امیدواری دانشمندان کشاورزی افغانستان است که میتواند کشور ما را از گرسنگی نجات دهد. روسها در زمان شوروی سابق بزرگترین پروژه های تولید پخته و گندم را در از بکستان احداث نموده بودند و فعلاً هم این پروژه ها فعال است. هکذا آب دریای آمو برای ترکمنستان حیاتی است زیرا ترکمنستان بدون آب دریای آمو دشت است و هیچ منبع آبی ندارد. با وجود این همه احسان افغانستان، ترکمنستان در سال 1996 اجازه داد تا طالبان از طریق آنکشور داخل شبرغان میمنه و مزار شریف گردند. از بکستان در شکست حکومت دکتور نجیب اله رول ارزنده را داشت.

جدول مقدار تولید و مصارف آب دریای آمو

نام کشور	سهم گیری در آب آمو متناسب سال/کیلو متر مکعب	سهم که کشورها باید مستفید شوند به فیصد	آبیاری اراضی به میلیون هکتار	تخصیص آب	فیصدی کل که استفاده می شود
افغانستان	۲۴**	۳۰٪	۱،۲	۰	۰
تاجیکستان	۴۹	۶۱٪	۰،۵	۹،۵	۱۵،۴
ازبکستان	۴،۸	۶٪	۲،۳	۲۹،۶	۴۸،۲
ترکمنستان	۰،۸۲	۱٪	۱،۷	۲۲	۳۵،۸
قرقیزستان	۱،۶	۲٪	۱،۰	۴،۰	۰،۶
مجموعه کل	۸۰،۲۲	۱۰۰٪	۵،۸	۶۱،۵	٪

یک میلیون هکتار یا کمتر زمین هموار بی جنجال را زیر آب کردن بزرگترین کار در تاریخ بشری است. الی سال 2008 دولت افغانستان زراعت را فراموش نموده بود. از آن پس صرف پروژه های زیر دست گرفته شده است که

خارجی ها سروی نموده اند. اصلاً دولت در تصور این نبوده است که یک پروژه بزرگ زراعتی را سروی نموده سپس پروژه را به کشورهای کمک کننده تحویل داده باشد. آنها ممکن تصور می نمودند که کمکها دایمی است یا اینکه شب و روز خودرا تیر مینمودند. هموطنان باید بدانند آفتاب گرم سمت شمال ، زمینهای قوی دست ناخورده و هموار میتواند مردم این کشور را از پیداوار زراعتی از قبیل پنبه ، گندم ، جو ، لوبیا ، شکر ، تنباکو ، روغن پنبه دانه ، آفتاب پرست کنجد زغر ، کاغذ ، دامداری ، ماهی ، انار ، بادام ، توت ، زرد آلو ، ابریشم ، کشمش ، قره قل ، خربوزه ، تربوز ، بامیه، رومی بادنجان انگور وغیره خود کفا سازد. پس از زیر آب ساختن این زمینها افغانستان اگر صدها سال جنگ کند برایش مشکل نخواهد بود. افغانستان میتواند از قلعه زال یا بالاتر از آن دریا را تغیر سمت دهد. در مسیر دریا از قندوز الی فاریاب چندین چاه یا حوضهای بزرگ (5-کیلومتر) سازد تا آب زمستان در آن جا ذخیره شود. این چاهها تغیرات فاحش در آب وهوا و مقدار بارندگی وسر سیزی صفحات شمال می آورد. این حوضها در شستن نمکیات نیز اثر خوب دارد.

پروژه زیر آب ساختن دشتهای شمال در زمان داود خان از طرف دولت کویت پیشنهاد گردیده بود . دولت کویت تصمیم داشت تا این پروژه را برای زرع میوه جات کشورهای عربی تهیه دارد. هزینه این پروژه را دولت کویت مبلغ 400 میلیون دالر سنجش نموده بود. که فعلا تغیر خواهد داشت. باید به هموطنان ذکر نمود .. مردم شمال افغانستان در ماهای قوس جدی دلو حوت و حمل از آب دریای قندوز استفاده نمی نمایند . در مسیر جریان این آب میتوان چاهها وبندهای آبی ساخت تا آب 4 ماه را در آن ذخیره نمود. فعلاً آب از طلا کرده ارزش دارد. مساحت

افغانستان 63 میلیون هکتار می باشد. 1 کیلومتر = 100 هکتار

مساحت مزار شریف = 17249 کیلومتر = 1724900 هکتار

مساحت قندوز از قلعه زال = 8040 کیلومتر = 8040 هکتار

مساحت جوزجان = 11799 کیلومتر = 1179900 هکتار

مساحت فاریاب = 20283 کیلومتر = 2028300 هکتار

مجموعه 5,737 کیلومتر = 5,737,100 هکتار

از جمله 5.7 میلیون هکتار 4.7 میلیون هکتار ساحات شهری زمینهای کشتی ، تپه ها ، کوهها زمینهای نمکی می آید.